

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3991/2020
23.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јовица Миладиновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 130/20 од 26.05.2020. године, у седници одржаној 23.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 130/20 од 26.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 130/20 од 26.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину Прр1 28/19 од 04.02.2018. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету стечаја СТ. 53/10 који се води пред Привредним судом у Крагујевцу исплати неисплаћено потраживање по основу радног односа и рада код стечајног дужника ДП „ББ“ у стечају ... у износу неисплаћеног потраживања од 3.205.522,58 динара, са законском затезном каматом од 16.09.2010. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 128.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 130/20 од 26.05.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неосноване жалбе тужене и потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке у односу на обавезивање тужене на исплату утуженог износа са законском затезном каматом од 04.10.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке тако што је одбијен тужбени захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ накнаде имовинске штете за период од 16.09.2010. године до 04.10.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, побијајући је у преиначеном делу којим је одлучено о исплати законске затезне камате на досуђени износ имовинске штете, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП. У конкретном случају, одлука о затезној камати на досуђену накнаду имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року не одступа од досадашње праксе суда. Тужени није приложио правноснажне судске одлуке у којима је другачије пресуђено у истој чињенично-правној и материјално-правној ситуацији. Спорно правно питање није од општег интереса или интереса равноправности грађана. Нема ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке којим је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о законској затезној камати на досуђени износ имовинске штете, која не представља главни захтев, већ споредно потраживање, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Врховни касациони суд је, приликом оцене дозвољености ревизије, имао у виду члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али се наведена одредба у конкретном случају не може применити обзиром да је ревизија изјављена против другостепене одлуке само у делу у ком је преиначена првостепена одлука о камати као споредном тражењу. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, (односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије), али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или

посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић